Βασίλης Χολέβας

Δάσκαλος - Πρώην Δικηγόρος

Φοιτητής Θεολογίας

ΤΑ ΕΛΛΑΤΩΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΩΣ ΤΗ Γ' ΗΛΙΚΙΑ

ΠΩΣ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΑΔΙΑΚΑ ΚΑΙ ΜΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΘΟΥΜΕ ΑΠΟ ΑΥΤΑ

Ο σημερινός άνθρωπος έχει πολλά προβλήματα να αντιμετωπίσει στη ζωή του. Άλλοι λιγότερα, άλλοι περισσότερα. Αυτά μερικές φορές κολάζουν τη ζωή του, διώχνουν την ευτυχία του. Φταίει μόνο η αγχώδης, πολύπλοκη και απαιτητική ζωή μας; Σίγουρα ζούμε σε δύσκολες συνθήκες όπως εξελίχτηκε η ζωή σήμερα. Μπορούμε να κάνουμε καλύτερη τη ζωή μας; Ναι, αλλά δεν αφήνει ο κακός χαρακτήρας μας που μας προσθέτει νέα προβλήματα, νέα λάθη και πέφτουμε σε παγίδες μόνοι μας. Έτσι κολάζουμε ακόμη περισσότερο τη ζωή μας. Μπορεί να γίνει κάτι; Ναι, να βελτιώσουμε το χαρακτήρα μας, να διώξουμε όσα ελαττώματα μπορούμε. Αυτά φταίνε. Ξέρω ότι αυτό είναι πολύ δύσκολο για όλους μας. Τα ελαττώματά μας, έγιναν η δεύτερη φύση μας, ένα με εμάς. Αλλά γίνεται να τα υπερβούμε. Αυτό το έντυπο έχει αυτόν το σκοπό. Τα πρώτα ελαττώματά μας εμφανίζονται στο Δημοτικό Σχολείο. Ο τεμπέλης μαθητής, ο αδιάφορος για τα μαθήματα. Πρέπει το συντομότερο να φύγει η τεμπελιά του. Γονείς και Δάσκαλοι να συνεργαστούν να βοηθήσουν το παιδί. Ο γονέας να του δίνει ηθική αμοιβή για κάθε προσπάθεια. Να συζητήσει μαζί του, να του εξηγήσει ότι η τεμπελιά θα τον κάνει να αποτύχει στη ζωή του, να μείνει άνεργος, χωρίς σπουδές αύριο θα ψάχνει για δουλειά και δεν θα βρίσκει, δε θα έχει χρήματα, άρα ούτε οικογένεια θα μπορεί να κάνει. Πες τε του αυτά που συμβούλευαν παλιά οι παππούδες μας (και τα έλεγαν σωστά). Σταματήσαμε να τα λέμε δυστυχώς.

Αν είναι και άτακτος στο Σχολείο, ασχοληθείτε περισσότερο. Διαθέστε χρόνο μαζί του. Πολλοί γονείς αφήνουν την εξέλιξή του στην τύχη. Στην εφηβεία, όλα τα παιδιά γίνονται δύσκολα. Αν ξεπερνά τα όρια, τότε να επέμβετε πάλι με συμβουλές και υπομονή. Μη λέτε: Ε, στην εφηβεία είναι θα του περάσει. Και στην εφηβεία το παιδί χρειάζεται τις συμβουλές σας. Ξέρω δεν έχετε χρόνο, αλλά πρέπει να βρείτε. Δείτε με ποιους κάνει παρέα. Οι κακές παρέες χειροτερεύουν τον έφηβο. Μην αφήνετε να ξενυχτάει το βράδυ στα κλαμπ (όπως κάνουν αρκετοί στο Λύκειο) και να έρχεται το πρωί. Βάλτε όρια με ευγενικό τρόπο. Ο έφηβος νομίζει ότι το σπίτι είναι δικό του και συμπεριφέρεται σαν αφεντικό και στους γονείς του σαν δούλους, γιατί οι γονείς είναι ξεπερασμένης εποχής, ενώ αυτός τα γνωρίζει όλα και έχει σύγχρονες ιδέες. Δείξτε του με ευγένεια ότι κάνει λάθος. Δεν είναι αυτός το αφεντικό στο σπίτι ούτε ο δικτάτορας που περιφρονεί τους γονείς του. Όλα τα παραπάνω τα έχω ζήσει και εγώ (είχα δύο εφήβους γιούς). Πέρασα δύσκολα , όπως όλοι οι γονείς με εφήβους. Μη νομίσει κανείς ότι τα κορίτσια στην εφηβεία είναι πιο εύκολα. Τα ίδια προβλήματα. Γίνεται φοιτητής σε άλλη πόλη; Πρέπει να παρακολουθείτε. Περνάει τα μαθήματα; Πάει το πρωί στη Σχολή ή κοιμάται γιατί ξενυχτάει; Χάνει έτσι τα εργαστήρια, σας λέει ότι περνά μαθήματα, αλλά χρωστάει πολλά και δεν το λέει. Ρωτήστε στη Γραμματεία της Σχολής να μάθετε πόσα μαθήματα πέρασε, πόσα χρωστάει κλπ. Μην εμπιστεύεσαι τον γιό σου ή την κόρη σου αν σου λένε είναι Γ’ έτος, αλλά ουσιαστικά Α’ έτος (αφού χρωστάνε πολλά).

Τότε απειλήστε τον ότι αφού δεν διαβάζει σταματάτε να στέλνετε χρήματα. Εσείς ιδρώνετε για το μεροκάματο κι αυτός κοροϊδεύει στη Σχολή. Τα λέω αυτά γιατί είναι πάρα πολλοί νέοι που λένε ότι φοιτούν ,αλλά δεν πατάνε στη Σχολή. Πανεπιστήμια και ΤΕΙ επανειλημμένα έχουν ανακοινώσει ότι το 50% των φοιτητών εγκαταλείπει την Σχολή. Ο αριθμός είναι τρομακτικός. Οι γονείς δυστυχώς δε ρωτάνε τις Γραμματείες των Σχολών να δουν τι γίνεται. Οι νέοι αυτοί που κοροϊδεύουν τι θα κάνουν στη ζωή τους; Να επέμβετε λοιπόν για το καλό τους. Και κάτι ακόμα. Όσο είναι μαθητής Λυκείου και φοιτητής να έχετε το μυαλό σας και στα ναρκωτικά (γίνεται χαμός στις Σχολές).Κυρίως χασίς, έκσταση, αλλά αν παίρνει χασίς δεν παίρνει ποτέ πτυχίο. Όλο το πρωί κοιμάται. Τα έχω δει ο ίδιος σε φοιτητές αυτά, δεν γράφω "έκθεση ιδεών". Να τον επισκέπτεστε αιφνιδίως πρωί, να δείτε αν κοιμάται, αν συμπεριφέρεται περίεργα σαν ζαλισμένος κλπ. Μη λέτε: Σπουδάζει στη Λάρισα το παιδί μου και τέλος. Τα παιδιά-φοιτητές αν εθιστούν στο χασίς, δεν μπορούν να το κόψουν ούτε να δουλέψουν μετά το πτυχίο, κι αυτά τα είδα ο ίδιος σε φοιτητές. Έστω παίρνει το πτυχίο, μεταπτυχιακό, φαντάρος. Ψάχνει για δουλειά. Όλοι οι νέοι μετά το πτυχίο, δύσκολα βρίσκουν δουλειά. Βοηθήστε τον με συμβουλές να μην ανησυχεί, να μην αγωνιά, όλοι οι νέοι έχουν ίδια προβλήματα, να κάνει υπομονή, μην απογοητευτεί. Έγινε27 χρονών, βρίσκει δουλειά, θέλει να παντρευτεί , σας φέρνει την κοπέλα στο σπίτι.

Αν σας φέρει κοπέλα που ‘δεν κάνει για σπίτι, νοικοκυρά, μάνα κλπ.” τι θα κάνετε; Μην ακούτε αυτούς που λένε: Δικαίωμά του. Οι γονείς με πολύ τακτ, ευγένεια, ηρεμία πρέπει να του υποδείξουν “ότι η κοπέλα δεν είναι για σπίτι” Θα πείτε, αυτά γίνονταν παλιά. Και τώρα πρέπει να του υποδείξετε που πάει να μπλέξει, αλλά ευγενέστατα. Σκοπός; Να μη καταστρέψει τη ζωή του. Μπορεί να μη τον πείσετε, αλλά κάνατε το καθήκον σας σαν γονείς (είστε πολύ πιο έμπειρος από το γιό σας). Καλό είναι να συμβιώσει λίγους μήνες με την κοπέλα, εκεί θα δει καλύτερα το χαρακτήρα της (όσο κι αν κρύβεται). Τα ίδια εννοείται ισχύουν και για την κόρη σας. Και στα φοιτητικά της χρόνια τα ίδια με το αγόρι ισχύουν. Παντρεύεται. Τώρα αφήνω τα παιδιά σας και μιλώ στους αναγνώστες που παντρεύτηκαν. Στον γάμο μπαίνεις μέσα σε άλλο κόσμο, δύσκολο, πολύπλοκο με προβλήματα. Κατ’ αρχήν πριν παντρευτείς τα σκέφτηκες όλα; Τι είναι ο γάμος, γιατί θέλεις να παντρευτείς και τα προβλήματα που θα αντιμετωπίσεις; Μάλλον όχι. Το έκανες μάλλον από έθιμο. Όταν παντρεύεσαι τη γυναίκα, παντρεύεσαι και τα ελαττώματά της (γκρίνια που είναι στη φύση κάθε γυναίκας) και τα υπόλοιπα ελαττώματα των γυναικών. Αν ναι καλώς έπραξες. Εσύ κοπελιά γνώριζες ότι με τον άνδρα που παντρεύεσαι, παντρεύεσαι και τα ελαττώματά του; Αν ναι καλώς. Το λέω γιατί νομίζουν ο γάμος είναι όπως η σχέση δύο χρόνων ή ενός χρόνου που είχαν. Όχι, τώρα ο καθένας θα βγάλει τα ελαττώματά του που τα έκρυβε.

Όλοι έχουμε ελαττώματα, άρα στο γάμο πρέπει να αποδεχθείς και τα ελαττώματα του συντρόφου σου (εκτός αν είναι ανυπόφορα πχ τζόγος, μεθύστακας, γυναικάς, σπάταλος κλπ.). Μη βιαστείς να κάνεις παιδί, περίμενε ένα χρόνο να δεις αν μπορείς να συμβιώσεις με το σύντροφο (μη την πληρώσει το παιδί). Ξέρετε τι λέει η Στατιστική υπηρεσία Ελλάδας; Το 80% που παντρεύονται χωρίζουν. Παράδειγμα: Το 2017 έγιναν 25.000 γάμοι στην Ελλάδα και χώρισαν 19.000. Άρα για να κρατήσεις το γάμο σου (να είσαι στο 20%) θέλει αγώνα, υπομονή, συγχώρεση, πραότητα κλπ. Έχεις αυτά τα προσόντα; Αν όχι να τα αποκτήσεις. Στις ΗΠΑ οι γυναίκες λένε μια παροιμία: “πρέπει κάθε μέρα να αγωνίζεσαι να κρατήσεις το γάμο σου”. Κάτι παραπάνω ξέρουν οι Αμερικανίδες. Γκρινιάζει η γυναίκα σου; Να λες, έτσι είναι η φύση της, μην απαντάς, μην αρχίζεις καυγά. Όλο σου βρίσκει ελαττώματα; Οι γυναίκες ασκούν πολύ αυστηρή κριτική στα σύζυγο, έτσι είναι όλες. Κάνε πάλι υπομονή, θα γίνει συνήθεια αυτή η υπομονή. Συμφιλιώσου με όσα ελαττώματα έχει η γυναίκα σου και κατάλαβες ότι δε μπορεί να απαλλαγεί. Τα ίδια ισχύουν για τη σύζυγο. Βρίσκεις ελαττώματα στον άντρα σου; Αν έπαιρνες άλλον δεν θα είχε και αυτός ελαττώματα; Μπορεί πολύ χειρότερα να είχε ο άλλος. Συμφιλιώσου και συ με όσα ελαττώματα αδυνατεί να απαλλαγεί (θα σου γίνει συνήθεια η υπομονή και σε σένα). Ναι δεχόμαστε την γκρίνια σας οι άντρες, ως ένα σημείο.

Αν η γυναίκα ξεπεράσει τα όρια και είναι πολύ γκρινιάρα, τότε ο γάμος κινδυνεύει.

Κανείς άντρας δεν αντέχει ασταμάτητη γκρίνια, θα τα "βροντήξει" και θα φύγει. Μη προσβάλλει ποτέ ο ένας σύντροφος τον άλλον, μην τον υποτιμά, μην τον περιφρονεί. Δεν αντέχεται η περιφρόνηση, το κουρέλιασμα της αξιοπρέπειας του άλλου. Αλληλοσεβασμός. Έτσι αρχίζουν οι παράνομες σχέσεις. Αισθανόμενος περιφρόνηση ο σύζυγος βρίσκει μια που του "φέρεται γλυκά". Το ίδιο και για την σύζυγο ισχύει, βρίσκει έναν που 'της φέρετε γλυκά". Άλλο ποια θα είναι η συνέχεια. Θέλω να πω ότι ο γάμος δεν συγχωρεί σοβαρά ελαττώματα και διαρκή. Κινδυνεύει τότε. Το παλιό σλόγκαν "έδεσα τον γάιδαρό μου με γάμο και παιδί" δεν ισχύει σήμερα. 80% διαζύγια, για ποιο "δέσιμο γαϊδάρου" μιλάτε; Η μάνα σας, ο πατέρας σας ανέχονταν όλα τα ελαττώματά σας. Ο σύντροφος όμως είναι αλλιώς. Αν περάσεις την κόκκινη γραμμή, ξεπεράσεις τα όριά του , έφυγε για πάντα. Το 80% λοιπόν των διαζυγίων οφείλεται σε ελαττώματα των συντρόφων που δεν μπορούν να ξεπεράσουν ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΦΟΡΗΤΑ για τον άλλον. Τουλάχιστον για χάριν των παιδιών σας κάνετε μεγαλύτερη υπομονή, δείξτε κατανόηση μεγαλύτερη, μη τα "βροντάτε" εύκολα και χωρίζετε. Νομίζετε θα βρείτε καλύτερο. Νομίζετε! Ο άλλος χειρότερος θα είναι αλλά εκεί θα κάνετε πολύ μεγαλύτερη υπομονή, αυτονόητο γιατί. Χωρίζετε τελικά. Μπαίνετε στο κλαμπ των 80% "Καλώς ήλθατε. Σας περιμέναμε, αφού ξέραμε ότι δεν θα αντέχατε στο γάμο". Αν μπορούσαν αυτό θα σας έλεγαν οι ομοιοπαθείς.

Τώρα τέλος τα προβλήματα του γάμου. Απαλλαγήκατε. Μόνο που έρχονται χειρότερα. Εσύ κοπελιά αν δε δούλευες τώρα πρέπει να πιάσεις δουλειά 8ωρη. Νέα αφεντικά, προϊστάμενοι κλπ.

Αυτοί δεν σηκώνουν γκρίνια και αντιρρήσεις. Απολύεσαι αμέσως τότε. Δεν είναι σαν το σύζυγό σου που τα συγχωρούσε. Διάλεξε ένα καλό Δικηγόρο να σου βγάλει μια διατροφή καλή (αν μπορεί κι αυτός). Θα είναι πολύ μικρότερη απ' ότι νόμιζες. Βγαίνει το διαζύγιο, τότε θα δεις τι φοβερή λειψανδρία υπάρχει έξω. 1.000.000 μόνο οι ομοφυλόφιλοι. Οι άλλοι αποφεύγουν το γάμο. Νόμιζες επειδή είσαι όμορφη θα έβρισκες εύκολα άντρα. Όλες όμως οι Ελληνίδες όμορφες είναι. Τώρα στην υπόλοιπη ζωή σου θα μεγαλώνεις τα 2 παιδιά σου μόνη σου και εργαζόμενη 8 ώρες. Τα ίδια και χειρότερα ισχύουν για τον χωρισμένο σύζυγο. Διατροφή για τα παιδιά, ενοίκιο 300 ευρώ, πρέπει να μαγειρεύει μόνος του, να πλένει, να σιδερώνει, να σφουγγαρίζει. Θα κάνει μια σχέση αλλά θα δει ότι η σύζυγός του ήταν καλύτερη σε όλα. Θα βλέπει τα παιδιά κάθε 10 μέρες (όσο ορίσει το Δικαστήριο),αλλά σιγά-σιγά, κάθε 6 μήνες δυστυχώς (αυτό βλέπουμε στην πράξη). Τώρα τι γίνεται; Κολάστηκε η ζωή τους. Ναυάγησαν στ' ανοικτά και βρίσκονται πάνω σε μια σχεδία. Αν έκαναν περισσότεροι υπομονή; Αν είχαν λιγότερο εγωισμό; Αν δεν ήταν και οι δύο "μη μου άπτου"; Κατ' αρχήν πριν χωρίσουν πήγαν σε οικογενειακό σύμβουλο γάμου; Ίσως ο ψυχολόγος τους τα έβρισκε. Μπαμ και κάτω; Έτσι χώρισαν;

Ό,τι έγινε έγινε. Πάμε τώρα παρακάτω. Γάμος τέλος. Έχεις δύο παιδιά μαζί της. Τώρα ο πατέρας πρέπει να δείξει μεγαλείο ψυχής. Να κρίνει και μόνος του, πόσα χρήματα πρέπει να δίνει διατροφή για τα παιδιά του; Να της τα δώσει. Μη βάλει δικηγόρο να μειώσει στο ελάχιστο τη διατροφή. Δικά του παιδιά είναι. Μη ζήσουν στη μιζέρια.

Να πηγαίνει τακτικά να τα βλέπει, να τα πάει για πίτσα, γλυκά, πάρκο κλπ. Όχι αδιαφορία που δυστυχώς με τον καιρό, έρχεται και αυτή εις βάρος των παιδιών. Τα παιδιά του θέλουν να τον βλέπουν. Λυπούνται όταν έρχεται κάθε πέντε μήνες (συνηθισμένο αυτό) ή στα γενέθλιά τους. Να παρακολουθεί πως πάνε στο Σχολείο, πως εξελίσσονται. Τότε είναι καλός πατέρας. Αν όμως η μητέρα βάζει μίσος στα παιδιά (αυτός έφταιγε για όλα, είναι κακός, είναι ανάξιος κλπ.)τότε το ελάττωμα αυτό θα κάνει τα παιδιά να αντιπαθούν τον πατέρα. Ο πατέρας θα αντιληφθεί την αντιπάθεια των παιδιών του ,θα τα βλέπει πλέον δύο φορές το χρόνο και ξέροντας ότι η μητέρα βάζει μίσος θα πάει στο Δικαστήριο να μειώσει τη διατροφή. (Κύριε Πρόεδρε δε βγαίνω οικονομικά). Αυτό θέλει η κακιά μητέρα; Κέρδισε τίποτα; Αν τα παιδιά χρειαστούν σοβαρό ποσό για εγχείρηση κλπ. Ο πατέρας πόσα θα δώσει; Μόνη της θα βρει λεφτά να τα σπουδάσει σε άλλη πόλη; Έβλαψε τα ίδια της τα παιδιά λόγω εκδίκησης και μίσους. Οι γονείς πρέπει να έχουν άριστες σχέσεις έστω και χωρισμένοι για το καλό των παιδιών.

Έστω η μητέρα παντρεύεται άλλον και τον βάζει στο ίδιο σπίτι. Πάλι ο πατέρας να δείξει μεγαλείο ψυχής. Μη ζηλέψει και εκδικηθεί με διάφορους τρόπους.

Το ίδιο και η μητέρα, μη ζηλέψει που παντρεύτηκε άλλη κι έκανε και παιδιά. Μεγαλείο ψυχής κι αυτή. Αν το ελάττωμα του εγωισμού νικήσει, νικήσει τότε όλα γίνονται χειρότερα. Αυτά όσον αφορά γάμο, παιδιά, διαζύγιο, διατροφή. Άλλα ελαττώματα που μας κολάζουν τη ζωή; Ο εγωισμός σ' όλες τις καταστάσεις της ζωής. Από εγωισμό χώρισαν. Ας τον μειώσουν όσο μπορούν από εδώ και πέρα.

Λεπτομέρειες εγωισμού; Πολλές. Συνομιλεί με φίλους στην παρέα, τον καφενέ; Θέλει να περάσει την άποψή του, δεν ανέχεται άλλες απόψεις, κουράζει τους φίλους, τον αποφεύγουν. Φανατισμός στη συζήτηση. Βγάζει τα απωθημένα του στη συζήτηση με την παρέα. Ας γίνει και εδώ πιο ανεκτικός, ας ανέχεται αντίθετες απόψεις, έτσι θα είναι ευχάριστος στη παρέα. Το ίδιο στο χώρο εργασίας του. Τσακώνεται, εκνευρίζεται εύκολα με συναδέλφους. Στην εργασία μας ισχύει το ίδιο. Όχι εγωισμοί, όχι διαφωνίες έντονες για ασήμαντα θέματα, χαλάει το εργασιακό περιβάλλον και δεν πάει με χαρά στην δουλειά. Αυτό ειδικά το έζησα σε τόσα Σχολεία που δούλεψα. Χαλούσαν την καρδιά τους οι δάσκαλοι για ασήμαντα θέματα, κρατούσαν κακίες, έφτιαχναν κλίκες, η μια κατά της άλλης. Πάει η γαλήνη στο εργασιακό περιβάλλον. Αιτία; Ο εγωισμός. Νευρικοί συνάδελφοι δημιουργούσαν προβλήματα. Μια και είπα για νευρικούς.

Η πραότητα, οι ήπιοι τόνοι ο μη εκνευρισμός μας βοηθά σημαντικά σ’ όλους τους τομείς της ζωής μας. Η πραότητα είναι μεγίστη αρετή, μέγιστο προτέρημα. Μόνο κέρδος έχεις απ’ αυτήν. Ακόμα κι αν σε προσβάλλει κάποιος, αν του μιλήσεις με πραότητα, ίσως μετανιώσει. Οι νευρικοί, οι αθυρόστομοι άνθρωποι που μιλούν άσχημα εύκολα, έχουν παντού προβλήματα. Το ξέρεις ότι όπως η νευρικότητα γίνεται συνήθεια ή το να μιλάς άσχημα, το ίδιο και η πραότητα (να ελέγχεις τα νεύρα σου), γίνεται και αυτή συνήθεια; Η αρχή είναι δύσκολη. Θυμήσου για το διαζύγιό σας, δεν έφταιγε και το γεγονός ότι και οι δύο ήσασταν νευρικοί; Θυμήσου...Δεν λύνατε τις διαφορές και τα προβλήματα με ηρεμία, αλλά πάντα με ένταση, ενώ τα καημένα τα παιδιά παρακολουθούσαν με φόβο τους φοβερούς καυγάδες σας.

Τα πάθη είναι παγίδες της ζωής, που εκατομμύρια Έλληνες παγιδεύτηκαν σε ένα από αυτά και καταστράφηκαν: Τζόγος, αλκοολισμός, ατέλειωτο κυνήγι του χρήματος, απιστία, εργασιομανία, τσιγκουνιά και τόσα άλλα που στο τέλος φέρνουν και ψυχολογικά προβλήματα στον άνθρωπο. Και η άσκοπη σπατάλη του χρήματος που με ιδρώτα βγάζεις, πάθος είναι και αυτό. Δεν μπορείς να κάνεις οικονομία, να έχεις ένα σοβαρό απόθεμα στην τράπεζα, για ώρα ανάγκης ή για τα γερατειά; Σου τα τρώνε οι γυναίκες; Είσαι γυναικάς; Κρίμα. Μένεις έτσι κάποια στιγμή “μπατίρης”. Αυτό θέλεις; Έχεις και χρέη, δάνεια, φως, νερό, ενοίκιο κλπ.

Πως θα τα βγάλεις πέρα; Θα χρωστάς σ' όλους τους γνωστούς σου; Γίνε λοιπόν σαν το μυρμήγκι και γίνε πιο σοφός απ' αυτό. Μπορείς να γίνεις εγκρατής, αρκεί να το θέλεις. Άλλο τσιγκουνιά, άλλο οικονομία. Έρχονται στην Ελλάδα και πιο δύσκολοι καιροί. Η σπατάλη σου, μήπως και αυτή ήταν μια αιτία στο διαζύγιό σου;

Μήπως η γυναίκα δεν άντεχε να μη φέρνεις στο σπίτι τα λεφτά; Τα έπαιζες στα χαρτιά, στα ποτά και στις γυναίκες; Ίσως γι' αυτό έφυγε. Αλλά και η τσιγκουνιά είναι σοβαρό ελάττωμα. Δεν πας για καφέ, για μια πίτσα, μια ταβέρνα, έστω μια φορά τον μήνα; Οι φίλοι σε κέρασαν τόσες φορές, εσύ ποτέ; Δημιουργείς έτσι άσχημη εικόνα. Αν ήσουν τσιγκούνης και στη γυναίκα σου, ε, τότε τι να πω; Καμία γυναίκα στον κόσμο δεν θέλει τσιγκούνη άντρα. Δεν της παίρνεις ένα φουστανάκι, μια μπλούζα κλπ. ,δεν την βγάζεις έξω λόγω τσιγκουνιάς;

Να ξέρεις ότι την ενοχλεί αφάνταστα αυτό το ελάττωμά σου, όσο και η σπατάλη. Το επόμενο θέμα είναι δικό μου υποκειμενικό, όχι αντικειμενικό. Ασχολείσαι με 1000 πράγματα, ασχολήθηκες ποτέ και με τη σωτηρία της αθάνατης ψυχής σου; Διέθεσες έστω και δύο ώρες να δεις αν υπάρχει Θεός, Χριστός ή όχι; Αν η ζωή της ψυχής συνεχίζεται μετά θάνατον και άρα κάτι ζητά από εσένα ο Θεός; Κλείνω το θέμα αυτό αμέσως γιατί είναι προσωπική υπόθεση του καθενός.

Συμπαθείς, αγαπάς τους συνανθρώπους σου; (δε μιλώ για Χριστιανισμό) ή τους αντιπαθείς εύκολα, δεν τους ανέχεσαι, δεν θέλεις την παρέα τους και περνάς όλες τις ελεύθερες ώρες σου στους τέσσερις τοίχους; Απομονώνεσαι, γίνεσαι αντικοινωνικός. Δε θέλεις φίλους, παρέα κλπ. Σε ενοχλούν. Έτσι όμως ξέρεις ότι κινδυνεύεις και από κατάθλιψη; Το σπίτι σου να μην είναι κελί φυλακής, πρέπει να βγαίνεις έξω, να βαδίζεις, να μιλάς. Έτσι είναι η φυσιολογία του ανθρώπου. Γιατί τι θίγω αυτό;

Γιατί βλέπω πλήθος συναδέλφων (ακόμα και συνταξιούχων) να μη βγαίνουν ούτε Σαββατοκύριακο από το σπίτι τους. Είναι συνέχεια κλεισμένοι μέσα, πως αντέχουν; Τους λέω καμία φορά, 'θα πάθετε κατάθλιψη". Ακόμα και στη σύνταξη και στα γηρατειά πήγαινε με φίλους για καφέ, βγες έξω. Βλέπω στις καφετερίες παρέες ακόμα και 80ρηδων και το χαίρομαι. Μπράβο τους, όχι όλο τηλεόραση στον καναπέ. Το ίδιο ισχύει και για τις γυναίκες. Βλέπω παρέες γυναικών τακτικά στη καφετερία, συζητούν, γελούν, πίνουν το καφέ τους. Δεν κινδυνεύουν με κατάθλιψη (πχ λόγω μοναξιάς, απομόνωσης κλπ.).

Το άλλο ελάττωμα στις μεγάλες ηλικίες είναι ότι έρχονται νέα προβλήματα και γίνονται απαισιόδοξοι και είναι θλιμμένοι. Πχ τα άνεργα παιδιά του, τα διαζύγια των παιδιών του, η ανύπαντρη κόρη που έγινε 40 ετών, τα εγγόνια άνεργα με πτυχία κλπ.

Αν αυτά δεν μπορείς να τα διαχειριστείς, τότε έχεις σοβαρό πρόβλημα. Πρέπει να μάθεις να συμφιλιωθείς με τα προβλήματα της ζωής, να δεχθείς ότι “έτσι είναι η ζωή”, αναμενόμενα αυτά τα προβλήματα, άρα να τα βλέπεις ψύχραιμα και όχι “να σε παίρνουν από κάτω”. Οι άλλοι γιατί τα αντιμετωπίζουν ψύχραιμα;

Αλλά και στα γερατειά βλέποντας ότι πλησιάζει η ώρα να “φύγεις” εσύ ή η σύζυγός σου, πρέπει να συμφιλιωθείς με αυτό το φυσιολογικότατο γεγονός και όχι να θλίβεσαι. Άλλοι είναι άνετοι με αυτά. Αναμενόμενα είναι στη ζωή. Ψύχραιμα και άνετα να τα βλέπεις και αυτά. Άλλοι τα καταφέρνουν. Ένα άλλο μεγάλο ελάττωμα πολλών γονέων στην Ελλάδα είναι ότι δεν κάνουν διαθήκη για τα παιδιά τους. Όλο το αναβάλλουν. Ξέρουν ότι μπορεί να μαλώσουν τα παιδιά τους και να μη μιλιούνται λόγω μοιρασιάς; Φταίνε πολύ σ’ αυτό. Γι’ αυτό δεν μιλιούνται μετά τα παιδιά τους. Αναβάλλουν, αμελούν και τα αποτελέσματα πολλές φορές είναι τραγικά. Άλλο ένα ελάττωμα κι αυτό του “αναβλητικού” Έλληνα. Ένα ακόμη ελάττωμα του Έλληνα. Βλέπει ότι έχει ψυχολογικά προβλήματα, κατάθλιψη, αλλά δεν πάει στον ψυχίατρο. Στην Ευρώπη αυτό είναι ξεπερασμένο και αυτονόητο. Στην Ελλάδα ισχύει ακόμα η “ντροπή” να πάει στον ψυχίατρο.

Ένας γιατρός είναι κι αυτός. Τι θα πάθει αν πάει για μισή ώρα εξέταση; Τίποτα. Όμως στο μυαλό του το γιγαντώνει, ντρέπεται χωρίς λόγο, δεν καταλαβαίνει ότι και η κατάθλιψη είναι μια συνηθισμένη ασθένεια όπως η γρίπη, η ημικρανία, η χοληστερίνη κλπ. Και μάλιστα η κατάθλιψη είναι ιάσιμη τελείως. Ας διώξει και αυτό το ελάττωμα είναι σοβαρό. Ένα χάπι και σε 20 μέρες έφυγε η κατάθλιψη (3.000.000 Έλληνες πάσχουν από κατάθλιψη και λανθάνουσα κατάθλιψη). Νομίζω ότι έθιξα τα βασικά ελαττώματά μας.

Υπάρχουν κι άλλα έθιξα αυτά που κολάζουν τη ζωή μας και δε μας αφήνουν να ευτυχήσουμε. Στο χέρι μας είναι να απαλλαγούμε. Είναι δύσκολο αλλά όχι αδύνατον. Κάτι τελευταίο: Η αναβλητικότητα του Έλληνα σε θέματα υγείας. Όλοι οι Ευρωπαίοι και Αμερικανοί κάνουν τακτικά τσεκάπ. Ο Έλληνας όλο το αναβάλλει. Εξετάσεις αίματος, ούρων, καρδιάς κλπ. όλο τις αναβάλει. Το ίδιο και οι Ελληνίδες. Κάθε πότε κάνουν εξετάσεις για καρκίνο μαστού; Μια έρευνα στην Ελλάδα έλεγε ότι οι Ελληνίδες δεν πάνε για εξέταση μαστού, γιατί φοβούνται μη τις βρουν καρκίνο. Απίστευτο! Μα αν σου βρουν όγκο το βρήκαν έγκαιρα και θεραπεύεσαι. Να το άλλο ελάττωμά μας (για όλα τα πράγματα), η αναβολή. Πολλοί θα ζούσαν κάποια χρόνια παραπάνω από μια απλή εξέταση αίματος κλπ. Τζάμπα "χάνονται". Ο μόνος κερδισμένος είναι το κράτος που γλυτώνει μια σύνταξη που θα έδινε για κάποια χρόνια ακόμα.